

ledes, at der i længere Tid havde fundet Overvejelser Sted indenfor Centraladministrationen om dette Spørgsmaal. Men dette er altsaa ikke Tilfældet. Nu antager jeg, at jeg forstaaer det ærede Medlem rigtigt, naar jeg mener, at det var den nuværende Finansminister, som har fremsat Udtalelsen . . . Naa, det er det heller ikke? Ja, saa maa vi opgive dette Spørgsmaal, men det gør jo heller ikke saa meget.

Naar det ærede Medlem udtalte, at der ikke er gjort nogen Indvending mod Mindretallets Forslag fra Administrationens Side — det maa vel altsaa være: fra min Side —, maa jeg tilstaa, at det synes jeg dog nok, der er. Der er gjort den Indvending, at jeg vil være betænkelig ved at lægge Myndigheden ud i Sektionerne, naar jeg ikke faar to eller tre Distriktschefer til at kontrolere disse. Det er den Indvending jeg gør, og jeg synes, den er meget rigtig. Det ærede Medlem forstod den jo ogsaa, for det ærede Medlem udtalte udtrykkelig, at det var min Indvending. Men saa har jeg altsaa gjort Indvending, mod Mindretallets Forslag. Jeg vilde selv være bange for det, og jeg er ogsaa sikker paa, at Statsbanernes øverste Ledelse vilde være det. Naar det ærede Medlem endelig udtalte, at han var overbevist om, at Tilføjelsen af Leddet Distriktscheferne senere aldrig vilde komme, tror jeg, det ærede Medlem har Ret. Hvis man fulgte Mindretallets Forslag, vilde der nemlig ske det, at der intet skete, Forholdet vilde blive nøjagtig det samme som nu, Generaldirektionen vilde ikke turde lægge Ledelsen ud i Sektionerne, og derfor vilde der heller ingen Sinde blive noget ud af Distriktscheferne.

Thomas Larsen: Jeg vil begynde med at gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen). I Gaar, da han omtalte Ændringsforslaget under Nr. 10, der bestemmer, at Søfartsinspektøren i Fremtiden skal være søkyn- dig, tillagde han mig Æren for dette Forslag. Det er jo ikke Skik, at en Ordfører i Tinget nævner de Medlemmer, som har stillet Ændringsforslag i Udvalget. Imidlertid gør det ikke noget i dette Tilfælde, for jeg vil meget gerne vedkende mig Forslaget og meget gerne have Æren derfor; jeg tror, det er en fornuftig Bestemmelse. I øvrigt er det jo ikke mit Forslag, det er Udvalgets.

Om de Spørgsmaal Flertallet og Mindretallet imellem, som nu har været drøftede meget vidtløftigt og med mange Gentagel-

ser, vil jeg ogsaa gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

I Mindretallets Ændringsforslag angaaende Revisionen er jeg i Virkeligheden personlig ikke saa uenig. Naar jeg desuagtet ikke har sluttet mig til Mindretallet paa dette Punkt, er det, fordi jeg ikke tillægger det en saadan Betydning, at jeg af den Grund har villet skille mig ud fra Flertallet. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa alle de Spørgsmaal Flertallet og Mindretallet imellem, som Diskussionen har drejet sig om, fordi jeg paa saa godt som alle Punkter kan være enig i, hvad den højtærede Minister har udtalt. Men jeg vil meget gerne prøve saa kort som muligt at sammendrage, hvad det er, det ærede Flertal foreslaar, og hvad det ærede Mindretal stiller Forslag om. Jeg tror, det kunde have sin Betydning, hvis man kunde være saa heldig i faa Ord at ramme det centrale i begge Forslag.

I saa Henseende vil jeg da sige, at Flertallets Forslag i alt væsentligt bevarer den nuværende Ordning med den Indskrænkning, at det ministerielle Departement bortfalder og sammendrages med Sekretariatet til et Departement, som stilles lige med Afdelingen, men under Generaldirektionen. Afdelingschefernes Virkefelt, som der har været talt saa meget om, bliver som de nuværende Direktørers, kun at Stemmeretten i Generaldirektionen falder bort. Men Forslaget tilstræber Centralisation, og derfor forudsættes det, at de hjælpende Kontorer kan indskrænkes og Afgørelsen af en Del af de Sager, der berører den daglige Drift, lægges ud til Distrikterne, saaledes som det var Meningen ogsaa med den nuværende Organisation. Distrikternes Antal indskrænkes fra 5 til 3, og i Stedet for 3 Chefer i hvert Distrikt, som vi nu har, sættes en Chef, der er fælles for det hele Distrikt, Trafikinspektører, Baneingeniører og Maskiningeniører, der nu findes i Distrikterne som assisterende Bestyrere hver for sin Strækning; Antallet af disse Embedsmænd forøges noget, hvilket efter de sørgelige Erfaringer, man har fra Bramminge-Katastrofen, maa anses for meget nødvendigt. Paa dette Punkt vil der altsaa sandsynligvis blive nogen Forøgelse af Embedsmændenes Antal, en Forøgelse, der maaske nok vil opveje det, der kan spares af Embedsmænd paa Afdelingschefernes Kontorer. Men som Følge af denne Ordning, bliver der færre Instanser end nu, idet det ministerielle Kontor bortfalder, og Virkemaaden bliver desuden ogsaa